

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 9 ได้บัญญัติถึง การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาไว้อย่างชัดเจนว่า “การจัดระบบโครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกด้าน และทุกประเภทการศึกษา นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรต่าง ๆ และสถาบันทางสังคม” ซึ่งนอกจากนี้ มาตรา 39 ยังกำหนด “ให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป และสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง” และในมาตรา 40 ที่ว่า “กำหนดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษา ... ของแต่ละสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับและสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ” (“พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542,”. 2542 : 4 – 16)

รายงานการปฏิรูประบบบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการได้ศึกษาและวิเคราะห์สภาพและปัญหาในการบริหารและจัดการศึกษาพบว่ามีปัญหาหลายประการ ประการหนึ่งคือการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน สรุปได้ว่า

การมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้ทรงคุณวุฒิในฐานะกรรมการในคณะกรรมการการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ไม่ว่าจะในระดับจังหวัด อำเภอ หรือการเป็นคณะกรรมการโรงเรียนบุคคลเหล่านั้นมีบทบาทเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เป็นเพียงกรรมการที่ปรึกษาหรือรับทราบการดำเนินงานของหน่วยงานดังกล่าว ถือเป็นจุดอ่อนของคณะกรรมการในทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับโรงเรียน ซึ่งเป็นระดับที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 33)

การบริหารจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการมุ่งไปสู่คุณภาพการศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้ศึกษาข้อมูลของเด็กที่ไปแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ พบว่า ความร่วมมือจากชุมชนสามารถพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพเท่าเทียมกันได้ ชุมชนสามารถที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพได้เป็นอย่างดีในทุกเรื่องตั้งแต่ร่วมกันวางแผน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมนำเสนอ เพื่อสืบค้นข้อมูลและติดตามการเรียนรู้ของลูกหลานในชุมชน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547 : 32-33)

การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารสถานศึกษาโดยได้ดำเนินการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2549 : 15) ดังนี้

1. การศึกษาแนวทางและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM)

2. การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจ

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน จึงเป็นกลยุทธ์ในการบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ดังนี้

1. หลักการกระจายอำนาจ เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากกระทรวงและส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุดตามความเชื่อว่า โรงเรียนหน่วยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก

2. หลักการมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษา เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น

3. หลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้ประชาชน เป็นการคืนอำนาจให้ท้องถิ่นหรือประชาชนจัดการศึกษาได้เอง เพื่อแก้ปัญหาเรื่องความล่าช้าและการที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนได้อย่างแท้จริง ดังเช่นในอดีตที่เคยจัดกันมาแล้ว

4. หลักการบริหารตนเอง จากความเชื่อที่ว่าวิธีการทำงานให้บรรลุเป้าหมายนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ดังนั้น ถ้าส่วนกลางปล่อยให้โรงเรียนมีระบบการบริหารด้วยตนเองให้อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะดำเนินงานต่าง ๆ ตามความพร้อมและสถานการณ์แล้ว โรงเรียนอาจดำเนินงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิมที่ต้องทำตามข้อกำหนดจากส่วนกลาง

5. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล เพื่อให้การทำงานที่ได้รับมอบอำนาจไปแล้วมีคุณภาพและมาตรฐานตามที่กำหนด

การบริหารจัดการของสถานศึกษามีหน้าที่ให้บริการการศึกษาแก่ประชาชนและเป็นสถานศึกษาของรัฐจึงต้องนำหลักว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเรียกว่า “ธรรมาภิบาล” เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนในฐานะที่เป็นนิติบุคคลด้วย หลักการดังกล่าว ได้แก่หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และ หลักความคุ้มค่า หลักธรรมาภิบาลอาจบูรณาการเข้ากับการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาซึ่งได้แก่ การดำเนินงานด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารบุคคล และบริหารทั่วไปซึ่งมีเป้าหมายในการจัดการศึกษาคือ ทำให้ผู้เรียนเป็นคนดี เก่งและมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 30 - 31)

จากหลักการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจึงเป็นแนวทางการบริหารที่เป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีประโยชน์ต่อการบริหารและจัดการศึกษา (อุทัย บุญประเสริฐ. 2543 : 49 -50) ดังนี้

1. เป็นการระดมผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์มาร่วมกันจัดการศึกษา เปิดโอกาสให้ครู เจ้าหน้าที่ และชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องสำคัญของโรงเรียน
2. ขวัญและกำลังใจของครูดีขึ้น
3. เป็นการระดมทรัพยากรด้านการเงินและด้านวิชาการ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน
4. สร้างและสนับสนุนให้เกิดผู้นำทางการศึกษาใหม่ ๆ ในทุกระดับ
5. เพิ่มปริมาณและคุณภาพการติดต่อสื่อสาร
6. สร้างความยืดหยุ่นในการทำงาน ทำให้เกิดการริเริ่มการมีโครงการใหม่ ๆ ที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น
7. การที่ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการบริหารงบประมาณ เกิดแนวทางการใช้งบประมาณโดยประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด
8. เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในโรงเรียน ได้เสนอแนวคิดเห็นในการปรับปรุงการศึกษา
9. ชุมชนมีส่วนร่วมและมีสิทธิในการบริหารและจัดการศึกษาของโรงเรียน
10. การบริหารและการตัดสินใจ กระทำด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับขวัญและกำลังใจของครูด้วย ผู้บริหารจึงต้องคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ผู้นำในการสร้างขวัญและกำลังใจ เมื่อพิจารณาบทบาทหน้าที่และพฤติกรรมของผู้บริหารตลอดจนการสร้างและบำรุงขวัญกำลังใจที่จะต้องปฏิบัติต่อครู ผู้ซึ่งอยู่ได้บังคับบัญชาแล้ว จะทำให้ครูมีบทบาทในการที่จะช่วยสนับสนุนการบริหารงานของผู้บริหาร

บรรลุปเป้าหมายและเกิดกำลังใจที่จะใช้วิธีการบริหารแบบประชาธิปไตยในการบริหารโรงเรียนให้มากที่สุด

ดังนั้นการบริหารจัดการที่มุ่งสู่คุณภาพความสำเร็จจึงเกิดจากการได้รับสนองความพึงพอใจของครูซึ่งก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจของครู (นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. 2540 : 87, 260) ดังนี้

1. ได้รับความมั่นคงปลอดภัย(ทางด้านการเงินและอารมณ์)
2. การได้รับการยอมรับนับถือในวิชาชีพจากเพื่อนร่วมงานและรู้ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถทำความสำเร็จให้กับหน่วยงาน
3. การได้รับทราบถึงความก้าวหน้า
4. ความรู้สึกได้มีส่วนร่วมในการทำงานสำเร็จร่วมกัน
5. ต้องการได้รับการกระตุ้น ทำทนายร่วมกัน
6. ต้องการได้รับการสื่อสารโดยทั่วถึงและชัดเจน

ข้าราชการมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีในด้านความยุติธรรมในหน่วยงานด้านสวัสดิการและความพึงพอใจในอาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา (ภาคภูมิ ทับทิมรณยุทธ. 2547)

สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จากผลการประเมินภายนอกรอบแรก ปี 2545-2546 จำนวน 53 โรงเรียน มาตรฐานด้านครูผู้สอน จำนวน 2 มาตรฐาน ได้ระดับดี 1 มาตรฐาน ระดับพอใช้ 1 มาตรฐาน แต่ในตัวเองชี้ควรปรับปรุง 2 มาตรฐาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกได้สังเคราะห์ผลการประเมินภายนอก และได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจของครูในโรงเรียน ควรศึกษาข้อมูลเพื่อให้โรงเรียนกำหนดยุทธศาสตร์การสร้างขวัญและกำลังใจของครูเพื่อครูจะมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. 2547 : 22-23)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
2. เพื่อศึกษาระดับขวัญกำลังใจของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านต่าง ๆ ร่วมกันกับขวัญกำลังใจของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เรื่องการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับขวัญกำลังใจของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จะช่วยให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการบริหารโรงเรียน ให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับขวัญกำลังใจของครู ซึ่งส่งผลให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. หน่วยในการวิเคราะห์ / หน่วยในการศึกษา

ครูในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำนวน 2,800 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำนวน 533 คน

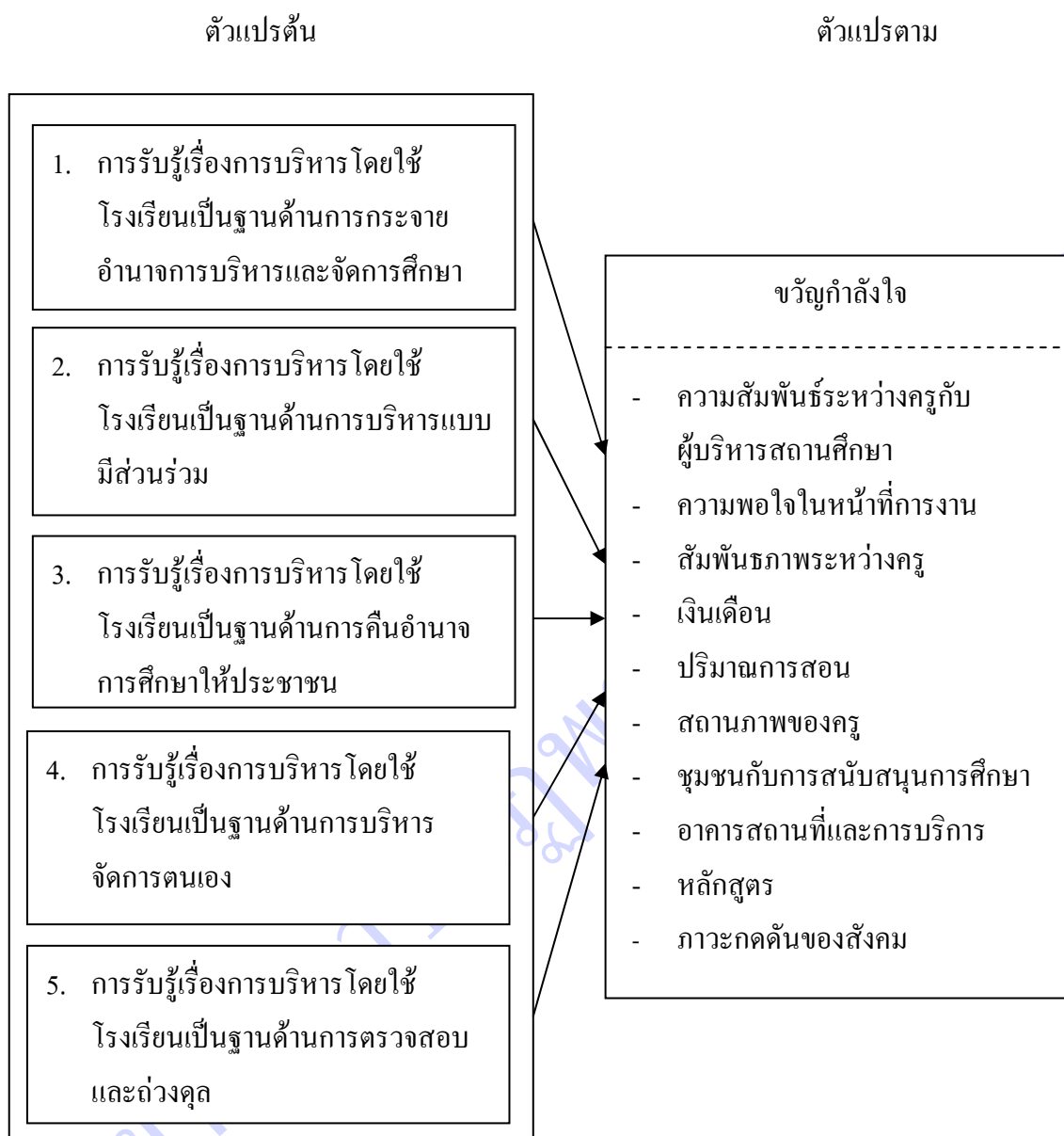
3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ 1) การรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษา 2) การรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม 3) การรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการคืนอำนาจการบริหารให้ประชาชน 4) การรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการบริหารจัดการตนเอง 5) การรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล

3.2 ตัวแปรตาม คือ ขวัญกำลังใจ

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับขวัญกำลังใจของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาการรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามแนวคิดของ อุทัย บุญประเสริฐและขวัญกำลังใจของครูในโรงเรียนตามแนวคิดของ เบนท์เลย์ และเร็มเพล (สมถวิล ชูทรัพย์, 2538 : 18-20 ; อ้างอิงจาก Bentley and Rempel, 1970. **Manual for the Purdue Teacher Opinionnaire**. p. 4) จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังปรากฏในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การรับรู้เรื่อง การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษา หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดความคิดเห็น ความรู้สึกที่เกิดจากการได้พบ ได้ยิน ได้รับทราบ การปฏิบัติด้านการบริหารงาน โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งสอบวัดค่าได้ในระดับช่วง (Interval) ด้วย แบบสอบถามประเภท มาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานหมายถึงแนวทางการบริหารด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ได้แก่

2.1 การรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการกระจายอำนาจบริหาร และจัดการศึกษา หมายถึง คະແນນທີ່ໄດ້ຈາກການສອບວັດຄວາມຄິດເຫັນ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເກີດຈາກການໄດ້ພົບ ໄດ້ຍິນ ໄດ້ຮັບທຽບ ການປຶກສາດ້ານການບໍາເນີນການທີ່ມີການຈະແຈ້ງອຳນາດໃນການບໍາເນີນການຈາກສ່ວນກາງໄປໃຫ້ໂຮງຮຽນ ໂດຍດຳເນີນການໄປຕາມແນວທາງທີ່ຮຽນໄວ້ໃນຮູບຮ່າງນຸນຸຍໂຮງຮຽນຫຼືແຜນຍຸດທະສາດໃນການພັດທະນາໂຮງຮຽນໃນທຸກໆ ດ້ານໄປສູ່ເປົ້າໝາຍຫຼືອາຸທິຢາກສຳເລັດຮ່ວມກັນຂອງທຸກຝ່າຍທີ່ເຄື່ອງຂ້ອງ ຈຶ່ງສອບວັດຄ່າໄດ້ໃນລະດັບຮ່ວມ (Interval) ດ້ວຍແບບສອບຄາມປະເພດ ມາຕຣວັດປະມານຄ່າ 5 ລະດັບ ທີ່ຜູ້ວິຊາສ້າງຂຶ້ນ

2.2 ການຮູ້ເຖິງການບໍາເນີນການທີ່ໃຊ້ໂຮງຮຽນເປັນຮາຸນດ້ານການມີສ່ວນຮ່ວມ ມາຍຶດ ຈະແນນທີ່ໄດ້ຈາກການສອບວັດຄວາມຄິດເຫັນ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເກີດຈາກການໄດ້ພົບ ໄດ້ຍິນ ໄດ້ຮັບທຽບການປຶກສາດ້ານ ການບໍາເນີນການ ທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຄື່ອງຂ້ອງແລະຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການບໍາເນີນການຕັດສິນໃຈແລະຮ່ວມຈັດການສຶກສາ ທັງຜູ້ປຶກສາ ຄຽ ຕົວແທນຮຽນ ຕົວແທນສິຍະເກົ່າ ແລະຕົວແທນນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດການສຶກສາ ຈະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຮັກ ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະຈະເຕັມໃຈແລະຍິນດີຮ່ວມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດການສຶກສາມາດຂຶ້ນ ຈຶ່ງສອບວັດຄ່າໄດ້ໃນລະດັບຮ່ວມ (Interval) ດ້ວຍແບບສອບຄາມປະເພດ ມາຕຣວັດປະມານຄ່າ 5 ລະດັບ ທີ່ຜູ້ວິຊາສ້າງຂຶ້ນ

2.3 ການຮູ້ເຖິງການບໍາເນີນການທີ່ໃຊ້ໂຮງຮຽນເປັນຮາຸນດ້ານການຄືນອຳນາດຈັດການສຶກສາໃຫ້ປະຊາກອນ ມາຍຶດ ຈະແນນທີ່ໄດ້ຈາກການສອບວັດຄວາມຄິດເຫັນ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເກີດຈາກການໄດ້ພົບ ໄດ້ຍິນ ໄດ້ຮັບທຽບການປຶກສາດ້ານ ການບໍາເນີນການທີ່ການຈັດການສຶກສາຈະເປັນແບບມີການຮ່ວມການຈັດການສຶກສາໃຫ້ສ່ວນກາງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດເອກກະພາບແລະມາຕຣາຸນການສຶກສາ ຈນມີການສຶກສາມາດຂຶ້ນ ສັດຄມປ່ຽນແປງໄປມາກແລະກ່ອນຂ້າງຮວດຮຽວ ການຈັດການສຶກສາໂດຍສ່ວນກາງ ເຣັມມີຈິດຈຳກັດເກີດຄວາມລ່າຊ້າແລະມີຕອບສອນຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຮຽນແລະຮຽນອ່າຍແທ້ຈຶງ ຈຶ່ງຕ້ອງໃຫ້ອຳນາດຄືນສູ່ທ້ອງຄືນສູ່ຜູ້ທີ່ເຄື່ອງຂ້ອງແລະຜູ້ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍແລະປະຊາກອນໄດ້ຈັດການສຶກສາຂອງອີກຄັ້ງ ຈຶ່ງສອບວັດຄ່າໄດ້ໃນລະດັບຮ່ວມ (Interval) ດ້ວຍແບບສອບຄາມປະເພດ ມາຕຣວັດປະມານຄ່າ 5 ລະດັບ ທີ່ຜູ້ວິຊາສ້າງຂຶ້ນ

2.4 ການຮູ້ເຖິງການບໍາເນີນການທີ່ໃຊ້ໂຮງຮຽນເປັນຮາຸນດ້ານການບໍາເນີນການຈັດການຕົນເອງ ມາຍຶດ ຈະແນນທີ່ໄດ້ຈາກການສອບວັດຄວາມຄິດເຫັນ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເກີດຈາກການໄດ້ພົບ ໄດ້ຍິນ ໄດ້ຮັບທຽບການປຶກສາດ້ານການບໍາເນີນການ ທີ່ສ່ວນກາງທຳເນີນການທີ່ກຳນົດຄນ ໂຍບາຍແລະເປົ້າໝາຍ ແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ໂຮງຮຽນມີລະບອບການບໍາເນີນການໂຍຕົນເອງ ໂດຍໃຫ້ໂຮງຮຽນມີອຳນາດທຳເນີນການທີ່ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການດຳເນີນການຊຶ່ງອາດດຳເນີນການໄດ້ຫລາກຫລາຍແນວທາງດ້ວຍວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລ້ວແຕ່ຄວາມຮ່ວມແລະສຳຄານການຮຽນຂອງໂຮງຮຽນ ຜຸລທີ່ໄດ້ນຳຈະມີປະສິທິຢາກສູງກວ່າເດີມ ທຸກອ່າຍຖືກກຳນົດມາຈາກ

ส่วนกลาง ซึ่งสอบวัดค่าได้ในระดับช่วง (Interval) ด้วยแบบสอบถามประเภท มาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.5 การรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดความคิดเห็น ความรู้สึกที่เกิดจากการได้พบ ได้ยิน ได้รับทราบ การปฏิบัติด้านการบริหารงานที่หน่วยงานส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุม มาตรฐาน มืองค์กรอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพและ มาตรฐานเป็นไปตามกำหนดและเป็นไปตามนโยบายของชาติ ซึ่งสอบวัดค่าได้ในระดับช่วง (Interval) ด้วยแบบสอบถามประเภท มาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ขวัญกำลังใจ (Morale) หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดอารมณ์ ความรู้สึก ความนึก คิดของครูที่มีต่อสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับผู้บริหารสถานศึกษา ความพอใจในหน้าที่การงาน ความสัมพันธ์ระหว่างของครู เงินเดือน ปริมาณการสอน สถานภาพของครู ชุมชนกับการ สนับสนุนการศึกษา อาคารสถานที่และการบริการ หลักสูตร ภาวะกดดันของสังคม เพื่อมุ่งสู่ ความสำเร็จตามเป้าหมายของตนเองและเป้าหมายของกลุ่ม สามารถวัดได้จากคะแนนตอบ แบบสอบถามวัดระดับขวัญกำลังใจของครู ซึ่งสามารถสอบวัดได้ด้วยแบบสอบถามประเภท มาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. สำนักงาน เขตพื้นที่ หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

5. ครู หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

6. การศึกษาความสัมพันธ์ หมายถึง ตัวแปร 2 ตัว ที่มีความสัมพันธ์ต่อกันโดยมี ทิศทางแปรไปตามกัน ตามระดับมากหรือน้อยตามข้อมูลที่ทำการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนด ขั้นตอนดำเนินการวิจัยไว้ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนเตรียมการ 2) ขั้นตอนพัฒนาเครื่องมือ 3) ขั้นตอนการเก็บรวบรวมเครื่องมือ 4) ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล และ 5) ขั้นตอนสรุปและ อภิปรายผล

สมมติฐานการวิจัย

การรับรู้เรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในด้านต่าง ๆ ร่วมกันมีความสัมพันธ์กับ ขวัญกำลังใจของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามการรับรู้ของครู
2. ผู้สนใจได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการอ้างอิงในการปรับปรุงเพื่อพัฒนาเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา